

Європейська угода про передачу заяв про правову допомогу

Держави-учасниці Ради Європи, що підписали дану Угоду,
Беручи до уваги те, що мета Ради Європи полягає у досягненні більшої єдності між її членами;

Беручи до уваги потребу в усуненні існуючих економічних перепон у цивільному провадженні та надання сприяння особам в складному економічному становищі у реалізації своїх прав у державах-учасниках;

Вважаючи, що створення відповідної системи передачі заяв про правову допомогу сприятиме досягненню цих цілей,

Домовились про таке:

Стаття 1

Кожна особа, яка має постійне місце проживання на території однієї з Договірних Сторін і яка бажає звернутися із заявою про правову допомогу в цивільних, комерційних або адміністративних справах на території іншої Договірної Сторони, може подати свою заяву в Державі, у якій вона постійно проживає. Така Держава передає заяву до іншої Держави.

Стаття 2

1. Кожна Договірна Сторона визначає один або більше органів, що передають, для направлення заяв про правову допомогу безпосередньо до іноземного органу, визначеного нижче.

2. Кожна Договірна Сторона також визначає центральний орган, що приймає, для отримання заяв про правову допомогу та вжиття заходів щодо таких заяв, що надходять від інших Договірних сторін. Держави з федеративним устроєм та Держави, які мають більше, ніж одну правову систему, можуть на власний розсуд створити більше, ніж один такий орган.

Стаття 3

1. Орган, що передає, сприяє заявнику в забезпеченні того, що заява супроводжується всіма документами, які, наскільки йому відомо, будуть вимагатися, щоб розглянути заяву по суті. Він також сприяє заявникові у здійсненні будь-якого необхідного перекладу документів.

Він може відмовити у передачі заяви, якщо вбачається, що її явно подано необґрунтовано.

2. Центральний орган, що приймає, передає заяву органу, що компетентний розглядати заяву по суті. Він інформує орган, що передає, про будь-які труднощі, що виникають при розгляді заяв, та про рішення, прийняте щодо заяви компетентним органом.

Стаття 4

Всі документи, направлені відповідно до цієї Угоди, звільняються від легалізації або будь-якої аналогічної формальності.

Стаття 5

Жодної оплати не стягується Договірною Стороною щодо послуг, наданих на підставі цієї Угоди.

Стаття 6

1. За виключенням випадків, коли є спеціальні угоди між відповідними органами Договірних Сторін та за умов, передбачених статтями 13 і 14:

а) заява про правову допомогу та додані до неї документи, а також будь-які інші повідомлення складаються офіційною мовою або однією з офіційних мов органу, що приймає, або супроводжуються перекладом на таку мову;

б) кожна Договірна Сторона, тим не менше приймає заяву про правову допомогу та додані до неї документи і будь-які інші повідомлення, якщо вони складені англійською чи французькою мовами або супроводжуються перекладом на одну з цих мов.

2. Повідомлення, що виходить від Держави органу, що приймає, може бути складено офіційною мовою або однією з офіційних мов такої Держави або англійською чи французькою мовою.

Стаття 7

Для сприяння застосуванню цієї Угоди центральні органи Договірних Сторін погоджуються забезпечувати один одного інформацією про своє законодавство, що регулює надання правової допомоги.

Стаття 8

Органи, зазначені у статті 2, визначаються шляхом висловлення заяви, направленої на ім'я Генерального секретаря Ради Європи, коли відповідна Держава стає Стороною Конвенції відповідно до положень статей 9 та 11. Будь-які зміни щодо повноважень органів таким самим чином повідомляються Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 9

1. Ця Угода відкрита для підписання Державами-членами Ради Європи, які можуть стати її Сторонами шляхом:

а) підписання без застереження стосовно ратифікації, прийняття або затвердження;

б) підписання із застереженням стосовно ратифікації, прийняття або затвердження, з подальшою ратифікацією, прийняттям або затвердженням.

2. Документи про ратифікацію, прийняття або затвердження передаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 10

1. Ця Угода набуває чинності через один місяць після дати, коли дві Держави-члени Ради стануть Сторонами Угоди відповідно до положень статті 9.

2. Для будь-якої Держави-члена, яка згодом підпише Угоду без застереження стосовно ратифікації, прийняття або затвердження, або, яка ратифікує, прийме або затвердить її, Угода набуде чинності через один місяць після дати такого підписання або після дати передачі на зберігання документа про ратифікацію, прийняття або затвердження.

Стаття 11

1. Після набрання чинності цією Угодою Комітет Міністрів Ради Європи може запросити будь-яку Державу, що не є членом, приєднатися до неї.

2. Таке приєднання буде дійсним після передачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, що набуває чинності через місяць після дати передачі його на зберігання.

Стаття 12

1. Будь-яка Держава може під час підписання або передачі на зберігання свого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання визначити територію або території, на яких застосовуватиметься ця Угода.

2. Будь-яка Держава може при передачі на зберігання свого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання чи пізніше у будь-який час, шляхом направлення заяви на ім'я Генерального секретаря Ради Європи, поширити дію цієї Угоди на будь-які іншу територію або території, визначені у заяві, і за чиї міжнародні відносини вона відповідає чи від імені яких вона уповноважена брати зобов'язання. Будь-яке поширення набуває чинності через місяць після отримання заяви.

3. Будь-яка заява, висловлена відповідно до попереднього пункту, стосовно будь-якої території, згаданої у такій заяві, може бути відкликана шляхом направлення повідомлення Генеральному секретарю Ради Європи. Таке відкликання набуває чинності через шість місяців після дати отримання повідомлення Генеральним секретарем Ради Європи.

Стаття 13

1. Будь-яка Держава під час підписання або передачі на зберігання свого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання може заявити, що вона виключає повністю або частково застосування положень підпункту «b» пункту 1 статті 6. Жодне інше застереження не може бути зроблено до даної Угоди.

2. Будь-яка Договірна Сторона може повністю або частково відкликати зроблене нею застереження шляхом направлення заяви на ім'я Генерального секретаря Ради Європи. Застереження припиняє дію з дати отримання заяви.

3. У разі, коли Договірна Сторона зробила застереження, будь-яка інша Сторона може застосовувати взаємність стосовно такої Сторони.

Стаття 14

1. Договірна Сторона, що має більше ніж одну офіційну мову, може для цілей застосування підпункту «a» пункту 1 статті 6 у заяві зазначити мову, якою заява про правову допомогу і додані до неї документи або їхній переклад мають бути викладені для уможливлення їхньої передачі до визначених частин її території.

2. Заява, передбачена у попередньому пункті, направляється зацікавленою Державою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи під час підписання Угоди або під час передачі на зберігання її документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання. Заява може бути відкликана або змінена у такому самому порядку.

Стаття 15

1. Будь-яка Договірна Сторона може, у тому, що її стосується, денонсувати цю Угоду шляхом повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

2. Денонсація набуває чинності через шість місяців після дати отримання Генеральним секретарем такого повідомлення.

Стаття 16

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє Державам-членам Ради та будь-якій іншій Державі, яка приєдналася до цієї Угоди, про:

а) будь-яке підписання без застереження стосовно ратифікації, прийняття або затвердження;

б) будь-яке підписання із застереженням стосовно ратифікації, прийняття або затвердження;

- с) будь-яку передачу на зберігання документа про ратифікацію, прийняття, затвердження чи приєднання;
- d) будь-яку заяву, висловлену відповідно до положень статті 8;
- е) будь-яку дату набрання чинності цією Угодою згідно зі статтею 10;
- f) будь-яку заяву, отриману згідно з положеннями пунктів 2 та 3 статті 12;
- g) будь-яке застереження, зроблене згідно з положеннями пункту 1 статті 13;
- h) відкликання будь-якого застереження згідно з положеннями пункту 2 статті 13;
- i) будь-яку заяву, отриману згідно з положеннями статті 14;
- j) будь-яке повідомлення, отримане згідно з положеннями статті 15 та дату, з якої денонсація набуває чинності.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, належним чином на те уповноважені представники підписали цю Угоду.

Учинено у м. Страсбург, 27 січня 1977 року, англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігається в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії кожній з Держав, що підписали та приєднались.

